

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/128/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202734
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8218202734.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: M. G., G.. X.X.XXXX, U. XXX/X, XXX XX P., o zaplatenie 2324,31 Eur s príslušenstvom, v nezastavenej časti konania o zaplatenie 2.121,92 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrhu na pribratie občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽA, Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava IČO: 42 362 962 do konania ako osobitného subjektu na strane žalovanej nevyhovuje.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.307,63 Eur s úrokom z omeškania v sume 82,80 Eur a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.307,63 Eur za obdobie od 21.2.2019 do zaplatenia, to všetko v splátkach vo výške 40,- Eur mesačne splatných vždy k poslednému dňu kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom, kedy nadobudne rozsudok právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania sa so splatením čo i len jednej splátky, žalovaná stráca výhodu splátok a celý dlh spolu s príslušenstvom sa stáva splatným.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24%, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27.12.2018 sa obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „pôvodný žalobca“) domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 2.324,31 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 5.3.2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Po späťvzatí žaloby v sume 202,39 Eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne, predstavujúcej súčet nezaplatennej časti splátok splatných 20.10.2015, 20.11.2015 a 20.12.2015 (v časti ktorej bolo konanie právoplatne zastavené uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/82/2019-180 z 5.11.2019) zostal predmetom konania nárok na zaplatenie sumy 2.121,92 Eur za úver, resp. splátky úveru, ktorých splatnosť mala nastať od 20.1.2016.

2. Žalobu pôvodný žalobca odôvodnil tým, že dňa 22.7.2014 obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) so žalovanou uzavrel zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX vo výške 2.500,- Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná

spláčať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume po 69,79 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.187,40 Eur. Tvrdil, že žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy uhradila sumu 984,04 Eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť spláčať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 30.12.2015 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19.2.2016 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 28.2.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania návrhu predstavuje podľa žalobcu sumu 2.324,31 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania od 5.3.2016. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 295,59 Eur, si žalobca v konaní neuplatnil. V podaní z 5.2.2019 doplnil, že vo vzťahu k sume istiny - 3.308,35 Eur je táto suma výsledkom súčtu 18 predpísaných splátok po 69,79 Eur do zosplatnenia spolu vo výške 1.256,22 Eur a zosplatnenej sumy 2.052,13 Eur, ktoré súčtom dávajú hodnotu 3.308,35 Eur. Od tejto sumy boli odpočítané úhrady žalovanej, ktorých výsledkom je žalovaná suma. V podaní z 18.4.2019 ďalej vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej pred poskytnutím úveru uvádzal, že Občiansky preukaz žalovanej nebol žiadnym spôsobom odcudzený, žalovaná spĺňala štandardné rizikové podmienky a podpisom danej zmluvy prehlásila, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé, že jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie záväzku, ďalej že žalovaná z titulu zamestnanca preukázala výšku mesačného príjmu pripojeným potvrdením, a rovnako tak aj výšku mesačných príjmov a výdavkov. Tvrdil, že zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa javí ako primeraná, žalovaná spočiatku riadne hradila predpísané splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy žalovanej znemožnili riadne spláčať poskytnutý úver. Poukázal tiež na to, že zo strany žalovanej nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovanou dohodol nové podmienky splácania.

3. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej bola doručená do vlastných rúk 11.3.2019 písomne vyjadrila podaním doručeným 15.3.2019 v ktorom nárok žalobcu neuznala čo do výšky a dôvodu, označujúc ho za sporný, pričom z opatrnosti vzniesla námietku premlčania. Poukázala ďalej na rad ustanovení obsiahnutých v Civilnom sporovom poriadku, § 39 a 39a ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ustanovenia zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Ďalej poukázala na skutočnosť, že žalobca jej v zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky z 22.7.2014 nastavil „právnické pasce“ s neprijateľnými zmluvnými podmienkami, že nepreukázal súdu reálne požičanie čiastky úveru, že prehľad splátok a úhrad predložený žalobcom je len jeho interným dokladom a nie relevantným dôkazom, a napokon že žalobca uzavretie zmluvy dosiahol nekalými obchodnými praktikami. Uvádzala, že v žalobe absentuje finančné zhrnutie čiastky žalobcom reálne požičanej istiny žalovanému, sumár úrokov, sumár poplatkov a sumár nákladov vymáhania do aj po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. V ďalšom namietala, že zmluva má preukázateľne neprijateľné zmluvné podmienky obsahujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, nemá náležitosti podľa § 9 ods.1 a ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch, tiež že má záujem o splatenie veriteľom poskytnutého úveru/istiny, ale len v súlade s platnou právnou úpravou a napokon že predmetný úver spĺňa všetky znaky o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Záverom žiadala žalobu žalobcu zamietnuť v celom rozsahu. Obsahovo rovnaké vyjadrenie žalovaná súdu doručila aj 4.4.2019, kedy súčasne ospravedlnila svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní a navrhovala súdu, aby konal v jej neprítomnosti. Vo vyjadrení z 15.4. 2019 navyše namietala aj neplatnosť postúpenia pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi - spotrebiteľovi na inú osobu, ktorá nie je bankou a to pre rozpor s § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

4. Dňa 3.4.2019 bol súdu doručený návrh na zmenu subjektu na strane žalobcu podľa § 80 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v súvislosti s ktorým žalobca doložil žiadosť o postúpenie a prevod pohľadávok odvolávajúci sa na Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, oznámenie o postúpení pohľadávky z 22.3.2019 a kópiu podacieho hárku o zasielaní tohto oznámenia žalovanému. Okresný súd uznesením č. k. 7Csp/128/2018-76 z 9.4.2019 návrhu na zmenu na strane žalobcu vyhovel dospejúc k záveru, že po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12.4.2019.

5. Na pojednávaní nariadenom na 23.4.2019 súd rozhodol rozsudkom č. k. 7Csp/128/2018-102 z 23.4.2019, ktorým žalobu zamietol pre premlčanie nároku a žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Na odvolanie žalobcu bol tento rozsudok zrušený a vec vrátená prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s výnimkou časti o zaplatenie sumy 202,39 Eur a úroku z omeškania 5,05% ročne od 5.3.2016 do zaplatenia, v ktorej odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok okresného súdu zrušil a konanie zastavil. V dôvodoch zrušujúceho uznesenia č. k. 6Co/82/2019-180 z 5.11.2019 Krajský súd v Prešove uviedol, že obsahom spisu nie je doklad preukazujúci doručenie danej listiny žalovanej, pričom zosplatenie dlhu ako jednostranný úkon veriteľa vyvoláva právne účinky len za stavu, že sa dostane do dispozičnej sféry dlžníka. Zo znenia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide zo strany veriteľa o jednostranný adresný hmotnoprávny úkon a to znamená, že v stanovenej lehote musí byť doručený dlžníkovi. Prejav vôle veriteľa pôsobí voči dlžníkovi od okamihu, keď mu dôjde, nestačí len jeho odovzdanie na prepravu. Spôsob doručovania tohto prejavu nemôže byť ani zmluvne upravený odlišne od zákona, pričom dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať existenciu a doručovanie žalovanej zaťažuje veriteľa. Za tohto stavu je záver o platnom zosplatení dlhu predčasný, a preto je predčasným aj záver o premlčaní dlhu. Nadväzne na to uložil, aby v ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne vyhodnotil platnosť zosplatenia dlhu veriteľom a následne preskúmal premlčanie dlhu. Súd mal rozhodnúť aj o medzičasom doručenom návrhu na pribratie občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽA, Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava IČO: 42 362 962 do konania ako osobitného subjektu na strane žalovanej.

6. V ďalšom konaní žalovaná v podaní z 19.12.2019 uvádzala, že súd má z úradnej moci podrobiť predmetnú zmluvnú dokumentáciu súdnej kontrole, že táto má charakter formulárovej dokumentácie a že nekalým obchodným praktikám veriteľa súdnu ochranu nemožno priznať. Tvrdila, že zmluva obsahuje značné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok (tieto však bližšie neidentifikovala) a že žalobca svoj nárok neosvedčil relevantnými dôkazmi. Taktiež tvrdila, že žalobu je potrebné zamietnuť pre nedostatok vecnej pasívnej legitimácie žalobcu s poukazom na nesplnenie podmienok postúpenia bankovej pohľadávky na osobu, ktorá nie je bankou vyplývajúci z § 92 ods. 8 zákona o bankách. Rovnako navrhovala vyžiadať od žalobcu všetky dôkazy o zisťovaní a overovaní schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver, ako aj zistiť všetky vzájomné plnenia strán v posudzovanom právnom vzťahu a za týmto účelom vykonať dôkaz výsluchom veriteľa. Žalobu žiadala zamietnuť a nepripustiť úhradu akýchkoľvek trov protistrane. V podaní z 15.1.2020 zopakovala už skôr prednesenú argumentáciu, popierala všetky skutkové tvrdenia produkované žalobcom vrátane reálneho požičania v žalobe uvádzanej čiastky úveru, zmluvu považovala za bezúročnú a bezpoplatkovú a žiadala žalobcom predložiť stručné vyčíslenie vzájomných plnení, úrokov a poplatkov medzi spornými stranami. Napokon v prípade nezamietnutia žaloby v celom rozsahu žiadala umožniť jej splácanie dlžnej čiastky v pravidelných mesačných splátkach po 30,- Eur mesačne.

7. Žalobca na doručené vyjadrenie žalovanej ako aj na výzvu súdu z 11.12.2019 v podaní z 30.1.2020 uviedol, že predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa ust. § 9 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. a zmluvnými stranami bola riadne podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky. Všeobecné obchodné podmienky sa nachádzajú na strane 2, 3, 4 a 5 úverovej zmluvy a žalovaná neuvádza žiadne ustanovenia predloženej úverovej zmluvy, ktoré by predstavovalo neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nárok uplatnený v tomto spore pochádza z neplnenej úverovej zmluvy, ktorá bola priložená ako dôkaz k žalobe. Vecnú aktívnu legitimáciu v spore preukazoval Oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané na adresu uvedenú v zmluve o úvere „U. XXX/X, XXX XX P. - G. P.“, ktorá je zároveň aj adresou jej trvalého pobytu a to doporučené dňa 22.3.2019 pod číslom zásielky RE704085725SK, čo preukazoval predloženým podacím hárkom zo dňa 22.3.2019. Podporne odkázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej preukázateľne zaslané do jej dispozičnej sféry a týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky podľa ust. § 526 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka. Zároveň poukázal na skutočnosť, že právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Bardejov bola dňa 9.4.2019 pripustená zmena strany sporu na strane žalobcu, preto nevidel dôvod opätovne preukazovať skutočnosť, ktorú už súd vo svojom rozhodnutí z 9.4.2019 vyhodnotil súd za preukázanú. Uvádzal, že k postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitimácia v tomto spore. Uvádzal tiež, že pokiaľ žalovaná zaplatila viac, ako bolo žalobcom preukázané a ako vyplýva z predloženého Prehľadu splátok a úhrad, mala by svoje tvrdenia preukázať relevantnými

dôkazmi. Uvádzal, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanej zaslané formou obyčajnej listovej zásielky a preto doručenkou nedisponuje. Ďalej uvádzal, že nedoručenie oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná nerozporuje. Finančné prostriedky vo výške 2.500,- Eur boli žalovanej uhradené z bankového účtu Quatro finančný dom č. A. predchádzajúceho veriteľa žalovanej pohľadávky na účet č. A., ktorý patrí žalovanej, o čom predložil doklad o vyplatení finančných prostriedkov na účet žalovanej, ako aj zmluvu v plnom znení a ostatné príslušné dokumenty podpísané zmluvnými stranami.

8. Ohľadne návrhu na príbratie občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽA, Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava IČO: 42 362 962 do konania ako osobitného subjektu na strane žalovanej, ktorý bol doručený 5.8.2019 súd vyzval žalovanú na udelenie jej písomného súhlasu so vstupom označeného občianskeho združenia do konania ako osobitného subjektu na strane žalovanej. K tejto výzve súdu žalovaná písomným podaním z 19.12.2019 výslovne uviedla, že prijatie osobitného subjektu do tohto konania nie je potrebné, čo posudzujúc podľa jeho obsahu znamená, že súhlas k vstupu osobitného subjektu žalovaná neudelila. Pre príbratie osobitného subjektu do konania v zmysle § 95 Civilného sporového poriadku musia byť splnené v tomto ustanovení definované podmienky, medzi ktoré patrí súhlas strany, na ochranu práv ktorej má osobitný subjekt vystupovať (§ 95 ods. 1 in fine C.s.p.). Teda nikomu nemôže byť príbratie osobitného subjektu nanútené. Preto súd prvým výrokom tohto rozsudku rozhodol tak, že návrhu na príbratie občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽA, Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava IČO: 42 362 962 do konania ako osobitného subjektu na strane žalovanej nevyhovel.

9. Súd vo veci uskutočnil pojednávania 23.4.2019 a 5.2.2020 na ktorých vykonal dokazovanie oboznámením spisu a listinných dôkazov do nich predložených: žaloba na č. l. 1-5, notárska zápisnica sp. zn. N 3283/2017, Nz 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2011 č.l. 6-9, opis rozdelenia majetku a záväzkov na č.l. 10, prehľad splátok a úhrad úveru na č.l. 12, zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 22.7.2014 na č.l. 13-15, predžalobná upomienka z 30.12.2015 spolu s doručenkou na č.l. 15-16, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.2.2016 na č.l. 17, vyjadrenie žalobcu zo dňa 5.2.2019 na č.l. 31-34, vyjadrenie žalovanej k žalobe zo dňa 14.3.2019 na č.l. 43-47, návrh na zmenu strany sporu zo dňa 22.3.2019 na č.l. 52 spolu s kópiou podacieho hárku č. EPH 156923750 na č.l. 53, príloha č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok na č.l. 54, oznámenie o postúpení pohľadávky z 22.3.2019 na č.l. 56, žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 19.3.2019 na č.l. 58, vyjadrenie žalovanej z 3.4.2019 na č.l. 63-72, uznesenie Okresného súdu Bardejov č.k. 7Csp/128/2018-76 z 9.4.2019, vyjadrenie žalovanej z 15.4.2019 na č.l. 78, podanie právneho zástupcu žalobcu zo dňa 18.4.2019 doručené v deň pojednávania na č.l. 82-97, návrh na príbratie do konania Občianskeho združenia Všeobecná ochrana práva spotrebiteľov z 31.7.2019 na č.l. 164, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co 82/2019-180 zo dňa 5.11.2019, vyjadrenie žalovanej z 19.12.2019 na č.l. 187-189, vyjadrenie žalovanej z 15.1.2020 na č.l. 203-209, vyjadrenie žalobcu z 30.1.2020 na č.l. 213-215, zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky v plnom znení zo dňa 22.7.2014 na č.l. 219-222, žiadosť o poskytnutie najľahšej pôžičky s prílohami na č.l. 223-228, výpis z účtu právneho predchodcu žalobcu na č.l. 229 a ostatným obsahom spisu. Súd nevykonal výsluch veriteľa na osvedčenie poskytnutého úveru a žalovanou realizovaných úhrad, nakoľko uvedené bolo dostatočne preukázané listinnými dôkazmi a preto by bol takýto výsluch nevhodný. Žalovaná totiž žiadne konkrétne úhrady nad rámec úhrad tvrdených žalobcom v konaní ani netvrdila. Z vykonaných dôkazov bol vo veci zistený nasledovný skutkový stav.

10. Z predloženej zmluvy o najľahšej pôžičke zo dňa 22.7.2014 (ďalej len „zmluva“) vzal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej pôžičku vo výške 2.500,- Eur. Na základe zmluvy o pôžičke sa dlžník zaviazal uhrádzať pôžičku v 60 mesačných splátkach po 69,79 Eur. Zmluva uvádza celkové náklady spotrebiteľa v sume 1.687,40 Eur, celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v sume 4.187,40 Eur, výšku RPMN 25%, ročnú úrokovú sadzbu 25%, priemernú RPMN 18,9%, prvú splátku splatnú 20.8.2014, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín konečnej splatnosti: 7/2019 ako aj dobu trvania zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov Klienta podľa tejto zmluvy. V časti údajov týkajúcich sa pomerov žalovanej je uvedený jej čistý mesačný príjem v sume 1.100,- Eur ako živnostníčky, s vyznačením, že ide pracovný pomer na dobu neurčitú, rodinný stav: vydatá, počet vyživovaných osôb: 1, spôsob bývania: vlastný dom. Z obsahu zmluvy tiež vyplýva, že žalovaná pred uzavretím zmluvy deklarovala aj svoje osobné výdavky. Podľa žalobcom predloženého potvrdenia o čistom mesačnom príjme žalovanej vystavenej AGENTUR

EMERITUS - Zufriedenheit im Alter z 28.10.2013 mala žalovaná čistý mesačný príjem k uvedenému dňu 770,- Eur, doklady predložené v nemeckom jazyku o výške príjmu 1.080,67 Eur sú z dátumovo zo šiesteho a siedmeho mesiaca 2014.

11. V čl. IX bode 7 Zmluvných podmienok sú obsiahnuté údaje o RPMN, konkrétne vzorec pre jeho výpočet a vysvetlenie spôsobu výpočtu, z ktorého je zrejmé, že pri výpočte sa vychádza z výšky pôžičky, počtu splátok, výšky splátky a intervalu vyjadreného v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania. Podľa bodov 6.1 až 6.3 Zmluvných podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch uvedených v Zmluve. V zmysle bodu 12.2 Zmluvných podmienok Spoločnosť má právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti Pôžičky v prípade, ak je Klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a Spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva Klienta 15 dní vopred. Podľa bodu 14.1 Zmluvných podmienok doručovanie písomností medzi Spoločnosťou a Klientom sa uskutočňuje najmä, avšak nielen poštou, elektronickou formou alebo faxom. Podľa bodu 14.2 Zmluvných podmienok spoločnosť doručuje písomnosti na adresu Klienta uvedenú v Zmluve na účely doručovania alebo na inú adresu písomne oznámenú Klientom Spoločnosti najneskôr pred dňom odovzdania písomnosti na poštovú prepravu Spoločnosťou. Oznámenia zasielané Klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy Klient príslušné oznámenie obdrží, inak okamihom, kedy Klient príslušné oznámenie odmietne prevziať alebo sa príslušné oznámenie zaslané Spoločnosťou na poslednú známu adresu Klienta vráti Spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade, že sa Klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Ostatné písomné zásielky sa považujú za doručené okamihom, kedy Klient príslušnú zásielku obdrží, inak piatym dňom, keď bola písomnosť podľa údajov Spoločnosti daná na poštovú prepravu na posledne známu adresu Klienta. Podľa bodu 14.3 Zmluvných podmienok písomnosť doručovaná osobne sa považuje za doručenú dňom, v ktorom Klient alebo Povinný podľa údajov Spoločnosti písomnosť osobne prevzal.

12. Z predžalobnej upomienky, ktorú žalobca doručil súdu ako prílohu k podanej žalobe vyplýva, že dňa 30.12.2015 veriteľ vyzval žalovanú, aby okamžite uhradila omeškané splátky v sume 209,37 Eur (čl. 17 druhá strana spisu). Predžalobná upomienka doručovaná žalovanej bola na poštovú prepravu odovzdaná 12.1.2016 a ako nedoručená vrátená právne predchodcovi žalobcu.

13. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 28.2.2016 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru „v celom rozsahu naraz“ a žiadal od žalovanej zaplatiť sumu 2.324,31 Eur, avšak doručovanie tohto oznámenia žalobca súdu nepreukázal ani po zrušení rozsudku prvoinštančného súdu č.k. 7Csp/128/2018-102 z 23.4.2019 uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/82/2019-180 z 5.11.2019 a v ňom vytykanej vady nepreukázania doručenia tohto oznámenia žalovanej.

14. Zo žalobcom predloženého prehľadu splátok a úhrad k zmluve o pôžičke súd zistil, že právny predchodca žalobcu predpísal žalovanej splátky v sume 69,79 Eur, pričom ako zaplatené vykázal splátky splatné 20.8.2014, 20.9.2014, 20.10.2014, 20.11.2014, 20.12.2014, 20.1.2015, 20.2.2015, 20.3.2015, 20.4.2015, 20.5.2015, 20.6.2015, 20.7.2015, 20.8.2015 a 20.9.2015 a čiastočne splátku splatnú 20.10.2015 v sume 6,98 Eura. Z tohto žalovanou požadovaného vyčíslenia úhrad tiež vyplýva, že žalovaná zaplatila sumu 69,79 Eur v dňoch 19.8.2014, 22.9.2014, 20.10.2014, 8.12.2014, 27.1.2015, 24.2.2015, 9.3.2015, 20.3.2015, 13.5.2015, 22.6.2015, 20.7.2015, 20.8.2015 a 21.9.2015 sumu 69,79 a dňa 10.6.2015 sumu 76,77 Eur, teda spolu 984,04 Eur.

15. Zo žalobcom predloženej notárskej zápisnice súd ďalej zistil, že žalobca a obchodné spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako aj obchodná spoločnosť VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045 notárskou zápisnicou sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 z 11.12.2017 uzavreli projekt rozdelenia zlúčením, na základe ktorého sa žalobca stal nástupníckou spoločnosťou po spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 s výnimkou produktov splátkového predaja QCar a Triangel-splátkový predaj.

16. Z vlastnej činnosti (v konaní vedenom pod 7Csp/13/2019) je ďalej súdu známe, že na tunajšom súde bolo voči žalovanej vedených niekoľko konaní na zaplatenie dlžných pohľadávok vzniknutých z úverov poskytnutých tak bankovými ako aj nebankovými spoločnosťami. V podstatnom súd zistil,

že vo veci vedenej pod sp. zn. 5Csp/106/2018 sa vedie konanie o zaplatenie dlžnej pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX z 9.3.2015 uzavretej medzi žalovanou a spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., v ktorej celková výška úveru činila sumu 2.500,- Eur a splatený mal byť v 60 splátkach po 73,15 Eur (termín konečnej splatnosti úveru mal nastať v mesiaci marec 2020). Pod sp. zn. 8Csp/37/2019 bolo vedené konanie o zaplatenie pohľadávky zo zmluvy uzavretej žalovanou 15.4.2015 so spoločnosťou POHOTOVOST' s.r.o., ktorou bol žalovanej poskytnutý úver v sume 350,- Eur a ktorý bola žalovaná zaviazaná vrátiť v sume 672,- Eur dňa 15.4.2016. Pod sp. zn. 5Csp/128/2018 bolo vedené konanie o zaplatenie sumy 1.694,52 Eur s príslušenstvom ako nesplatennej časti úveru zo zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky uzavretej žalovanou so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. dňa 7.2.2014. Celková výška úveru v tomto prípade činila sumu 2.000,- Eur a splatený mal byť v 60 splátkach po 53,23 Eur (termín konečnej splatnosti úveru mal nastať v mesiaci február 2019). Zo spisu 5Csp/129/2018 bolo zistené, že v označenom konaní sa právny predchodca žalobcu domáhal zaplatenia sumy 2.124,05 Eur s príslušenstvom ako pohľadávky z úveru poskytnutého na základe zmluvy o aktivácii pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXX zo 16.4.2007. Z pripojeného výpisu z účtu vedeného pre túto pôžičkovú kartu vyplýva že v období roka 2015 žalovaná vykonávala debetné aj kreditné transakcie na účte a teda išlo o živý úver. Rovnaké závery vyplývajú aj z obsahu spisu sp. zn. 5Csp/130/2018 - v tejto veci sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2.867,23 Eur s príslušenstvom ako pohľadávky z úveru poskytnutého na základe Žiadosti žalovanej o aktiváciu Bankomatky Quatro z 23.9.2013, na podklade ktorej bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 900,- Eur, pričom aj v tomto prípade bol do označeného spisu doložený výpis z účtu preukazujúci vykonávanie debetných a kreditných transakcií na účte v roku 2015.

17. Podľa listinných dôkazov v nemeckom jazyku z 28.10.2013 ako aj mája až júla 2014 vystavených na meno žalovanej, žalovaná mala v čase poskytnutia úveru čistý príjem v sume 770,- Eur. Zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru bolo zistené, že žalovaná tvrdila výdavky v sume 120,- Eur a finančné náklady 110,- Eur mesačne a jednu vyživovanú osobu.

18. Podľa výsledku lustrácie v databáze Sociálnej poisťovne, žalovaná je toho času poberateľkou starobného dôchodku v sume 349,20 Eur.

19. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čas uzavretia zmluvy zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

21. Podľa § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať

spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

24. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

25. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 52 ods. 1 až 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čas uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

28. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čas uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čas uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

31. Podľa § 100 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

32. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

33. V danom prípade súd právny vzťah medzi žalobcom, ktorý v dôsledku postúpenia pohľadávky v zmluvnom vzťahu nastúpil na miesto pôvodného žalobcu a žalovanou posúdil ako vzťah spotrebiteľský, keďže právny predchodca žalobcu vystupoval ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy, ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť. Na uvedený zmluvný vzťah bolo potrebné osobitne aplikovať ako ustanovenia Občianskeho zákonníka, konkrétne § 52 a nasl. tak aj zákona o spotrebiteľských úveroch.

34. V okolnostiach prípadu súd mal napriek námietkam produkovaným v konaní žalovanou o nepreukázaní čerpania úveru za medzi stranami nesporné, že dňa 22.7.2014 žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o pôžičke a túto aj čerpala, čo vyplýva priamo z 5. strany jej vyjadrenia zo 14.3.2019, kde uvádza že má „záujem o splatenie veriteľom poskytnutého úveru/istiny, ale len v súlade s platnou právnou úpravou“. V priebehu doplneného konania bolo výpisom z účtu na č.i. 229 zistené, že skutočne došlo k poukázaniu sumy čerpaného úveru 2.500,-Eur žalovanej. Žalovaná na splatenie úveru zaplatila sumu 984,04 Eur čo vyplýva z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná nepoprela, a rovnako tak z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom. Žalovaná žiadne ďalšie úhrady na splatenie poskytnutého úveru netvrdila a ani nepreukázala, pričom podľa názoru súdu v tomto smere spočívalo dôkazné bremeno preukázania ďalších platieb práve na jej strane, keďže žalobca ďalšie úhrady netvrdil a preto ani nemal dôkaznú povinnosť preukazovať niečo, čo podľa neho nenastalo.

35. Preskúmaním zmluvnej dokumentácie predloženej už skôr v konaní, ako aj jej kompletného znenia evidovaného v spise pod č.i. 223-228 spisu vyplýva, že žalovaná celú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s dojednanými zmluvnými podmienkami ako aj pripojenou dokumentáciou tvorenou súhlasom so spracovaním osobných údajov, formulárom Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informácie o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, ako aj informácie o finančnom sprostredkovaní osvedčila na dôkaz svojho oboznámenia vlastným podpisom. Podľa názoru súdu v danej veci boli ustanovenia § 9 ods. 1 a 2 pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere dodržané a zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktorých absencia by mohla viesť v zmysle § 11 ods. 1 v spojení s § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch k záveru o jej bezúčelnosti a bezplatkovosti.

36. Po predložení dokumentácie žalobcu archivovanej k preukázaniu postupu predchádzajúcemu uzavretiu úverovej zmluvy a to s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovanej splácať poskytnutý spotrebiteľský úver súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní napriek predchádzajúcej výzve súdu z 18.3.2019 ako aj námietkam žalovanej v jej podaniach nepreukázal u svojho právneho predchodcu postup pri posudzovaní schopnosti žalovanej splatiť predmetný úver s odbornou starostlivosťou. Žalobca v konaní len preukázal výšku príjmu žalovanej v čase poskytnutia úveru (770,- Eur) avšak nedoložil žiaden dôkaz o skúmaní jej výdavkov a výdavkov na vyživovanú osobu ako aj ostatných pomerov. Rovnako žalobca netvrdil a ani nepreukázal posudzovanie schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe údajov získaných z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa (§ 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). Pritom zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru vyplýva existencia iných záväzkov, keďže v položke finančné náklady žalovaná uvádzala sumu 110,- Eur. Z vlastnej činnosti súdu, výsledky ktorej súd opísal v časti zisteného skutkového stavu, je súdu známe, že žalovaná v čase čerpania úveru mala viacero aktívnych spotrebiteľských úverov, preto pokiaľ právny predchodca žalobcu poskytol tak vysoký úver (2.500,- Eur) na základe neúplne, nedôsledne a jednostranne zistených poznatkov nevyhnutných pre náležité posúdenie schopnosti žalovanej splácať ňou žiadaný úver, podľa názoru súdu tým nenaplnil požiadavky posúdenia týchto otázok z odbornou starostlivosťou, resp. vynaloženie tejto odbornej starostlivosti hodnoverne nepreukázal. Porušenie povinnosti pri posudzovaní tejto schopnosti spotrebiteľa prihliadať na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je dôvodom pre uplatnenie sankcií špecifikovaných v § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

37. Cieľom § 7 ods. 1 v spojitosti s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré

možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

38. Dôsledkom vyššie uvedeného je tak záver súdu, že v zmysle § 11 ods. 2 v spojení s § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru neposúdil ako veriteľ so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou bonitu klienta prostredníctvom preukázania jeho príjmov, výdavkov a rodinného stavu, teda pri uzatvorení zmluvy konal bez dostatočných a pravdivých údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa, čo je potrebné považovať za hrubé porušenie povinnosti posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť klienta splácať poskytnutý úver. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Opísané zistenia súčasne vedú súd k záveru, že právny predchodca žalobcu nebol oprávnený úver predčasne (jednorázovo) zosplatiť, pretože pri posudzovaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver žalovanou nežiadal dlžníka o preukázanie v tomto smere rozhodujúcich skutočností. Preto je aj predčasné zosplatenie spotrebiteľského úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu absolútne neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, konkrétne s poukazom na § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Rovnako je predčasné zosplatenie úveru neplatné aj pri zohľadnení pre prvoinštančný súd záväzného právneho názoru Krajského súdu v Prešove formulovaného v jeho uznesení č. k. 6Co/82/2019-180 z 5.11.2019, podľa ktorého úkon predčasného zosplatenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka vyžaduje jeho reálne doručenie dlžníkovi, pretože zo strany veriteľa ide o jednostranný adresný hmotnoprávny úkon a to znamená, že v stanovenej lehote musí byť dlžníkovi doručený. Prejav vôle veriteľa pôsobí voči dlžníkovi od okamihu, keď mu dôjde, nestačí len jeho odovzdanie na prepravu. Spôsob doručovania tohto prejavu nemôže byť ani zmluvne upravený odlišne od zákona, pričom dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať existenciu a doručovanie žalovanej zaťažuje veriteľa, t.j. v danom prípade žalobcu. Doručenie prejavu vôle smerujúceho k zosplateniu predmetného úveru nebolo žalobcom preukázané, preto tento úkon právneho predchodcu veriteľa nemôže mať právne účinky.

39. Pokiaľ súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobca mal právo len na vrátenie poskytnutého úveru a to v rovnomerných splátkach po 41,67 Eur, resp. u každej tretej splátke v sume 41,66 Eur, čo pri zohľadnení vyššie špecifikovaných úhrad žalovanej v sume 984,04 Eur znamená, že žalovaná sa dostala do omeškania až 20.7.2016 so sumou 15,96 Eur a úplná splatnosť úveru nastala až 20.7.2019 (k uvedenému dňu mala žalovaná zaplatiť sumu 1.515,96 Eur). Na žalobcu

však bola pohľadávka postúpená k 19.3.2019 (pozri oznámenie o postúpení pohľadávok z 22.3.2019) a keďže § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávok umožňuje len prevod splatnej pohľadávky, podľa názoru súdu mohlo dôjsť len k postúpeniu jej splatnej časti, teda v rozsahu sumy 1307,63 Eur s príslušným úrokom z omeškania (t. j. do splátky splatnej 20.2.2019). Splátky zročné od 20.3. do 20.7.2019 v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu splatné neboli, preto nárok v tomto rozsahu ani nemohol byť na žalobcu postúpený a tak v tomto rozsahu nie sú u žalobcu dané ani podmienky vecnej aktívnej legitímácie pre priznanie žalovaného nároku. Okrem oprávnenia žalobcu na vrátenie vyčerpanej a nezaplatennej istiny úveru splatnej do 19.3.2019 má žalobca nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy vo výške 5,00% a to za obdobie od 21.7.2016 (kedy sa žalovaná prvý krát dostala do omeškania s nezaplatenou splatnou sumou 15,96 Eur) až do 20.2.2019 (posledná splatná splátka úveru pred dňom postúpenia bola splatná práve 20.2.2019) a to z postupne rastúcej sumy nedoplatku splatnej istiny, pričom tento úrok z omeškania súd prepočítal a ustálil na sumu 82,80 Eur. Rovnako žalobcovi patrí aj úrok z omeškania 5,00% ročne od 21.2.2019 do zaplatenia z celej priznanej sumy istiny, t.j. zo sumy 1.307,63 Eur do zaplatenia.

40. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá pre jej nedôvodnosť vychádzajúc z vyššie uvedených záverov. K žalobou uplatnenému nároku súd pre úplnosť poznamenáva, že dôvodom na zamietnutie časti žaloby pokiaľ ide o žalobcom požadovaný úrok z úveru je navyše i neplatnosť, ktorá je daná v týchto častiach zmluvy ich zrejším rozporom s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ, § 39 OZ v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy) s poukazom na ich výšku uvedenú v Zmluve (úrok vo výške 25% ročne), ktorá odôvodňuje záver, že výška týchto úrokov za poskytnuté finančné prostriedky neprimerane prevyšuje úroky z úverov obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v rozhodnom období známu súdu z jeho činnosti, osobitne uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (v júli 2014 bola priemerná úroková sadzba za obdobné úvery vo výške 10,68% ročne - bližšie <<https://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov-bank>>). Takýto postup žalobcu v tomto prípade súd hodnotí ako v hrubom rozpore s dobrými mravmi a preto zmluva je v časti úroku neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

41. V priznanej časti súd žalovaný nárok nepovažoval za premlčaný (omeškanie so sumou 15,96 Eur nastalo až 21.7.2016 a žaloba bola podaná 27.12.2018), teda do dňa podania žaloby nedošlo k uplynutiu premlčacej doby. Námietky žalovanej o neprijateľných zmluvných podmienkach súd nepovažoval za dôvodné, keďže žiadne konkrétne neprijateľné podmienky v jej zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom žalobcu žalovaná nenamietala a ani súd nezistil z vykonaných dôkazov také neprijateľné podmienky, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie súdu o povinnosti žalovanej vrátiť zvyšok ňou čerpaných úverových prostriedkov. K námietke žalovanej o nedostatku vecnej aktívnej legitímácii žalobcu vzhľadom na postúpenie pohľadávky obchodnou spoločnosťou VUB, a.s. súd poukazuje na skutočnosť, že pôvodným veriteľom bola spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné nám. 12, Kežmarok, teda nebanková spoločnosť. Na postúpenie takejto pôvodne nebankovej pohľadávky sa ustanovenia § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov neaplikujú. V dôsledku zlúčenia právneho predchodcu žalobcu s pôvodným žalobcom sa dňom 11.1.2018 stala veriteľom pohľadávky Všeobecná úverová banka, a.s.; a.s., IČO: 31 320 155, ktorá bola oprávnená pohľadávku voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto sporu postúpiť na žalobcu za predpokladu, že by bola žalovaná napriek písomnej výzve veriteľa, ktorá jej bola doručená nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Žalobca v konaní preukázal doručovanie predžalobnej upomienky žalovanej na adresu jej trvalého bydliska, ktorou ju vyzýval k zaplateniu omeškaných splátok a zo spisu vyplýva, že 11.3.2019 jej bola doručená aj žaloba, ktorú je tiež potrebné považovať za výzvu na splatenie omeškaného záväzku žalovanej voči veriteľovi. Z dokazovania vyplýva, že ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky na žalobcu (19.3.2019) bola žalovaná nepochybne v omeškaní a na toto omeškanie bola vopred upozornená. Preto uvedenú námietku žalovanej súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

42. Vo vzťahu k žiadosti žalovanej o povolenie splácania priznaného dlhu v splátkach, súd zastal názor, že povolenie zaplatenia dlžnej sumy v splátkach zjavne neprimerane žalobcu v jeho práve na zaplatenie priznanej sumy obmedzovať nebude. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že v súčasnosti má žalovaná nízky príjem zo starobného dôchodku v sume 349,20 Eur. Vzhľadom tak za primerané, povoliť žalovanej vo vzťahu k žalobcovi postupné splácanie judikovaného dlhu, keďže vzhľadom na výšku priznaného nároku a jej sociálnu situáciu nie je možné predpokladať splatenie dlhu inak ako v primeraných splátkach.

Preto v zmysle § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku povolil žalovanej dlh splácať v splátkach vo výške 40,- Eur mesačne splatných vždy ku koncu kalendárneho mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, za podmienky, že v prípade nezaplatenia čo len jednej zo splátok v deň jej splatnosti sa stane dlh úplne splatným, čo žalobcovi garantuje možnosť okamžitého vymáhania celého dlhu v prípade, ak zo strany žalovaného dôjde k porušeniu podmienok pre zaplatenie týmto rozsudkom priznaného dlhu.

43. O uplatnenom nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, pričom ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Výrok o trovách konania tak vychádza zo záveru, že žalobca bol procesne úspešný v rozsahu 62% z prerokovaného nároku v sume 2.121,92 Eur (o trovách konania v späťvzatím dotknutej časti rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 6Co/82/2019-180 z 5.11.2019), čo po odrátaní úspechu žalovanej v rozsahu 38% viedlo k priznaniu práva na náhradu trov konania v rozsahu 24%.

44. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku okrem výroku I. môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.